

2) Съ писмото си отъ 12 декем. с. г.:
Д. П. Топаловъ отъ Сливенъ не-
знавамъ, но Димчо за когото се го-
вори въ писмото е котленецъ, пъту-
ющъ книгопродавецъ, въ когото се
съмнявахме да е шпионинъ, но като
бѣше въ Русе падна тежко боленъ
и майками го прибра у дома и го гле-
да до като оздравя. Слѣдъ като си
отиде ми писа съ дата 21 8-врий 1872 г.
отъ Котелъ и изпраща на майка ми
подаръкъ отъ жена си една възглав-
ница такане и единъ пишкиръ, из-
казва благодарността си и ни нари-
ча благодарители. Подписва се; „все-
блегодарающій Вы: Димчо Великовъ
Книговѣзецъ.“ Понеже той безъ да
го познаваме се увирашъ около насъ,
ний се съмнявахме въ него и затова
сѣмъ питалъ съ рѣченото писмо въ
Сливенъ за него, но слѣдъ всичко
горѣ казано той стана нашъ човѣкъ..

За свѣденіята на уважаемия старъ
дѣецъ въ революционитѣ ни движе-
ния г-нъ Никола Т. Обретеновъ кои-
то хвърлиха пълна свѣтлина върху съ-
държанието на писмото, писано отъ